ODVJETNIČKI URED
Law firm
POLDAN
GATARA
VIŽINTIN
KOMORSKI
BABIĆ
FRUK MORINA

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED / *Law firm*
Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin,
Marko Komorski, Ana Babić i Soča Fruk Morina
www.poldan-lawfirm.hr

UPRAVNI SUD U RIJECI

Upravni spor:

Tužitelj: **MIAMEDICA-ISTRA d.o.o., Gradinje, Sv. Stjepan 60, OIB: 31668297573** zastupano po punomoćnicima Saši Poldan, Goranu Gatara, Valentini Vižintin, Marku Komorskom, Ani Babić i Soči Fruk Morini, odvjetnicima u Rijeci i Zagrebu

Tuženik: **MINISTARSTVO FINANCIJA, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB:18683136487**

T U Ž B A

radi pokretanja upravnog spora protiv rješenja Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni spor, Klasa: UP/II-471-02/24-01/168, Urbroj: 513-04-24-2 od 30. kolovoza 2024. godine

s prijedlogom odgodnog učinka tužbe

punomoć
prilozi

I Tužitelj je za zastupanje u uvodno označenom predmetu opunomoćio odvjetnike iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin, Marko Komorski, Ana Babić i Soča Fruk Morina iz Rijeke i Zagreba, punomoć kojima se dostavlja u privitku, te se slijedom navedenog predlaže Naslovu sve pozive, podneske, rješenja i druga pismena na adresu uvodno označenih punomoćnika.

II **Tužitelj pokreće upravni spor protiv rješenja Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni spor, Klasa: UP/II-471-02/24-01/168, Urbroj: 513-04-24-2 od 30. kolovoza 2024. godine, koje rješenje pobija u cijelosti, zbog svih zakonom propisanih razloga.**

III Pobijanim rješenjem Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni spor, Klasa: UP/II-471-02/24-01/168, Urbroj: 513-04-24-2 od 30.

Ured / *Office* Rijeka:
Croatia, 51000 Rijeka, Jadranski trg 4/II
E: info@poldan-lawfirm.hr
T: +385 (0) 51 345 680
F: +385 (0) 51 214 558

Ured / *Office* Zagreb:
Croatia, 10000 Zagreb, Ulica grada Mainza 11
E: info@poldan-lawfirm.hr
T: +385 (0) 1 555 0850
F: +385 (0) 1 555 0855

kolovoza 2024. godine odbija se žalba tužitelja protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-15 od 23. travnja 2024. godine.

Dokaz: Uvid u citirana rješenja

Tužitelj sukladno članku 38. Zakona o upravnim sporovima (ZUS) pokreće spor i zahtjeva poništenje i osporava u cijelosti uvodno označeno drugostupanjsko rješenje kao nezakonito.

IV Prvostupanjskim rješenjem od 23. travnja 2024. godine utvrđuje se poreznom obvezniku MIAMEDICA-ISTRA d.o.o. manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020. do 31.12.2022. godine, te se nalaže plaćanje iznosa od 126.809 EUR te kamate na porez na dodanu vrijednost obračunate do dana sastavljanja Zapisnika 07.03.2024. godine u ukupnom iznosu od 15.548,46 EUR te da obračuna i uplati daljnje kamate za porez na dodanu vrijednost od dana 07.03.2024. do dana uplate.

Tužitelj je žalbom pobijao gore navedeno rješenje, što je u konačnici rezultat donošenja pobijanog rješenja tuženika, međutim tuženik ne otklanja tužiteljeve prigovore, a što se u nastavu obrazlaže.

V Tužitelj je tako u žalbi isticao kako prvostupanjsko tijelo utvrđuje da je porezni obveznik, odnosno tužitelj povezan „preko osoba ovlaštenih na zastupanje“, navodeći kako je to termin koji se uobičajeno koristi u pisanju Zapisnika, a koji pojednostavljeno znači da za osobu sa određenim OIB-om koja je odgovorna osoba u nekoj pravnoj osobi postoji povezanost sa nekim drugim društvima, pravnim osobama, temeljem uvida u podatke sudskog registra, odnosno da se radi o povezanosti fizičkih i/ili pravnih osoba kao što to propisuje čl. 49. Općeg poreznog zakona (u daljnjem tekstu OPZ).

Pri tome se u prvostupanjskom rješenju od 23. travnja 2024. godine navode pravne osobe:

1. Lječilište ISTARSKE TOPLICE; OIB: 91410030487
2. IZVORIŠTE d.o.o., OIB: 98061589724
3. Poliklinika Sv. Stjepan, OIB: 14355845773
4. Terme Sv. Stjepan d.o.o., OIB: 82645134154

Međutim, unatoč obrazloženju tuženika, tužitelju i dalje nije jasno koja točno odredba čl. 49. OPZ-a se u konkretnom slučaju primjenjuje. Tuženik u obrazloženju samo navodi da je pozivanje na odredbu čl. 49. OPZ-a uz opisane činjenice utvrđene poreznim nadzorom, bilo dovoljno jasno za utvrđivanje povezanosti pravnih osoba, budući je zadovoljen barem jedan od uvjeta propisanih njegovim odredbama. Tužitelju, obzirom na ovakvo obrazloženje tuženika nije jasno koji je to od uvjeta iz odredbe čl. 49. OPZ-a zadovoljen?

Odredba čl. 49. OPZ-a glasi:

(1) Povezane osobe, u smislu ovoga Zakona, su osobe kod kojih je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

1. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, kontrolu nad drugom ili drugima,
2. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik
jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, značajan utjecaj na drugu ili druge
3. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba između kojih ne postoji odnos kontrole iz točke 1. ovoga stavka ili značajan utjecaj iz točke 2. ovoga stavka, ali koje predstavljaju jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa jer su međusobno povezane tako da postoji velika vjerojatnost da zbog pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne osobe može doći do pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne ili više drugih osoba, jer se između njih provodi ili postoji mogućnost prijenosa gubitaka, dobiti ili sposobnosti za plaćanje
4. dvije ili više fizičkih i/ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik na način da ostvaruju kontinuitet djelatnosti u istom prostoru, koristeći istu opremu.

(2) Smatra se da postoji odnos povezanih osoba iz ovoga članka i između poreznog dužnika i: njegovog bračnog druga, njegovog krvnog srodnika u ravnoj liniji, u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja, po tazbini do istog stupnja bez obzira je li brak prestao ili nije, posvojitelja, posvojenika, skrbnika, osobe pod skrbništvom, staratelja, osobe pod starateljstvom te osobe koja s njime živi u zajedničkom kućanstvu.

(3) Ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose.

Znači, odredba članka 49. OPZ ne sadrži kriterij povezanosti „preko osoba ovlaštenih za zastupanje“ tako da nije razumljivo temeljem kojeg je propisa određena povezanost navedenih pravnih osoba. Navedene okolnosti nisu obrazložene, osim toga da je prvostupanjsko tijelo pretraživanjem sudskog registra uvidom u OIB poreznog obveznika utvrdilo da je odgovorna osoba društva Mirko Kliman, predsjednik uprave poreznog obveznika, a uvidom u OIB Mirka Klimana utvrđeno je da je isti u ustanovi Lječilište Istarske Toplice bio ravnatelj u periodu od 06.10.2018. -20.01.2022. godine, a vršitelj dužnosti ravnatelja u periodu od 11.07.2017. – 24.08.2018. godine i u periodu od 21.07.2022.-14.02.2024. godine. Dakle, osim navođenja kako se radi o terminu koji se uobičajeno koristi u pisanju zapisnika, zatim, da je dovoljno samo navođenje navedenog članka, nejasno je temeljem kojeg propisa i kojih kriterija je utvrđeno da bi se isto odnosila na povezane osobe kako to odredba čl. 49. OPZ-a definira.

Također, iz obrazloženja pobijanog rješenja nije vidljivo od kakvog utjecaja je činjenica da Mirko Kliman nije bio osoba ovlaštena za zastupanje ustanove Lječilište Istarske toplice u vremenskom periodu od 01.01.2022. godine do 30. lipnja 2022 godine (nadzirano razdoblje).

Dakle, u određenim vremenskim razdobljima Mirko Kliman bio je samo vršitelj dužnosti ravnatelja, ali ne i ravnatelj ove pravne osobe, dok u vremenskom periodu od 01.01.2022.

godine do 30. lipnja 2022 godine nije bio osoba ovlaštena za zastupanje ustanove Lječilište Istarske toplice.

Dokaz: *izvadak iz sudskog registra*
povijesni izvadak iz sudskog registra

VI Tuženik zatim navodi kako nadzorom utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost nije utemeljena na povredi pdredbe čl. 125i Zakona o PDV-u, već na korištenju iste suprotno svrsi OPZ-a, kao što to određuje odredba čl. 12.a. OPZ-a.

Tuženik se u obrazloženju pobijanog rješenja više ne poziva na presudu Suda EU broj C-9/20, međutim i dalje navodi kako se tužitelj ne može valjano i zakonito pozivati na odredbu čl. 12.a OPZ-a.

Međutim, u navedenoj presudi Suda EU broj C-9/20 zauzima se slijedeći stav

„Članak 167. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da pravo na odbitak pretporeza nastaje već u trenutku izvršenja transakcije u slučaju kada, u skladu s nacionalnim odstupanjem na temelju članka 66. prvog stavka točke (b) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45, obveza obračuna PDV-a u odnosu na isporučitelja nastaje tek u vrijeme naplate naknade, a naknada još nije plaćena.“

Tužitelj ponovno ističe da sve kada bi ova presuda i bila direktno primjenjiva, **ona se ne odnosi na obvezu postupanja isporučitelja usluge koji PDV plaća po naplaćenim računima, već eventualno na postupanje onog koji je primio račun te odbija pretporez po primljenom računu, a ne po njegovom plaćanju.** Naime, primatelj isporuke po ovom stavu imao bi pravo na odbitak pretporeza tek u trenutku plaćanja računa ako je isporučitelj obveznik PDV po naplaćenom računu.

Navedeno jasno proizlazi iz obrazloženja presude:

„61. Kad je, kao drugo, riječ o tome jesu li transakcije i porezni obveznici o kojima je riječ obuhvaćeni pojmom „transakcije” odnosno „porezni obveznici” iz članka 66. prvog stavka točke (b) Direktive o PDV-u, iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da je porezna uprava dopustila društvu Kollaustraße i njegovu zakupodavcu da, u skladu s člankom 20. UStG-a, PDV ne obračunaju prema ugovorenim, nego prema naplaćenim naknadama. Dakle, oni su, podložno provjerama koje treba izvršiti sud koji je uputio zahtjev, bili obuhvaćeni pojmom poreznih obveznika u odnosu na koje je PDV postao naplativ ne kasnije od vremena primitka plaćanja, u smislu članka 66. prvog stavka točke (b) Direktive o PDV-u.

62 Stoga, pod uvjetom da sud koji je uputio zahtjev izvrši provjere u pogledu uvjetâ primjene nacionalnog odstupanja na temelju članka 66. prvog stavka točke (b) Direktive o PDV-u i članka 167. te direktive, ***proizlazi da je pravo na odbitak društva Kollaustraße nastalo u trenutku kada je njegov zakupodavac primio tu zakupninu****.*

63 S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članak 167. Direktive o PDV-u treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da pravo na odbitak pretporeza nastaje već u trenutku izvršenja transakcije u slučaju kada, u skladu s nacionalnim odstupanjem na temelju članka 66. prvog stavka točke (b) te direktive, obveza obračuna PDV-a u odnosu na isporučitelja nastaje tek u vrijeme naplate naknade, a naknada još nije plaćena.“

Konkretno, porezni obveznik je isporučitelj i onaj tko je izdao račun. Obveza plaćanja nastaje naplatom ispostavljenog računa, a ne njegovim izdavanjem. Stoga **za MIAMADICA-ISTRA d.o.o. nije nastala bilo kakva dopunska obveza plaćanja poreza na dodanu vrijednost.** Odredbom čl. 12.a OPZ-a propisano je

(*1) Porezni obveznik koji ostvaruje porezne pogodnosti koristeći porezni sustav kroz organizacijske oblike koji su oporezivi nižim propisanim poreznim stopama, a koji nisu bili namijenjeni za određenu skupinu poreznih obveznika, smatrat će se da koristi porezne pogodnosti protivno svrsi zakona, osobito u slučaju kada:*
1. isplatitelj primitka za posao koji ima obilježja nesamostalnog rada ugovara s poreznim obveznikom druge načine za obavljanje posla ili koristi organizacijske oblike koji su oporezivi nižim poreznim stopama
2. poduzetnik organizacijski oblik u kojem posluje učestalo mijenja, odnosno za svaki ugovoreni posao koristi jedan organizacijski oblik koji zatim zamjenjuje drugim, a koji je oporeziv nižim poreznim stopama ili izbjegava ispunjavanje drugih poreznih obveza
3. poduzetnik koristi povezana društva s isključivom svrhom korištenja niže porezne stope radi izbjegavanja plaćanja poreza ili smanjenja porezne obveze.
(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 1. ovoga članka za porezne obveze koje će se obračunati kao da tih opisanih korištenja poreznih pogodnosti protivno svrsi zakona nije bilo, odgovara porezni obveznik koji se u tom odnosu smatra posloprimcem, a isplatitelj primitka koji se u tom odnosu smatra poslodavcem odgovara kao jamac platac.
(3) Utvrđeni doprinosi pripisuju se osnovi osiguranja poreznog obveznika/posloprimca pri nadležnim zavodima.
(4) U slučajevima iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka za porezne obveze koje će se obračunati kao da tih opisanih korištenja poreznih pogodnosti protivno svrsi zakona nije bilo, odgovara fizička osoba koja stvarno upravlja svim povezanim društvima, a povezana društva odgovaraju za porezne obveze kao jamci platci.
(5) Obilježja nesamostalnog rada iz stavka 1. točke 1. ovoga članka određuju se u skladu s propisom kojim se uređuje porez na dohodak.

Navedena odredba nije primjenjiva u konkretnom slučaju jer je tužitelj, odnosno porezni obveznik postupao upravo sukladno propisu. Upravo je porezni propis odredio da osoba u sustavu plaćanja PDV po naplati, plaća PDV po naplati računa s dospijećem do kraja idućeg mjeseca u kojem je porezna obveza nastala. Porezni obveznik postupio je upravo na zakonom određeni način.

Također, iz obrazloženja pobijanog rješenja, odnosno opisivanjem postupanja tužitelja od strane prvostupanjskog tijela, ne proizlazi postupanje protivno odredbi čl. 12.a OPZ-a.

Prema odredbi članak 125.i Zakona o PDV u tekstu važećim za nadzirani period porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke.

Ne postoji bilo kakva zlouporaba poreznog sustava, već postupanje upravo sukladno zakonu. Ovakvim postupanjem tuženika došlo je do povrede zakona na štetu tužitelja, budući je porezna obveza nametnuta pogrešnoj pravnoj osobi.

VII Također, postupak predstečajne nagodbe nad Lječilištem Istarske Toplice nema utjecaja na nastanak i dospijeće porezne obveze MIAMEDICA-ISTRA d.o.o.

VIII Tužitelj stoga osnovano predlaže da Upravni sud u Rijeci donese sljedeću

PRESUDU

1. **Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni spor, Klasa: UP/II-471-02/24-01/168, Urbroj: 513-04-24-2 od 30. kolovoza 2024. godine**

2. **Poništava se rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-15 od 23. travnja 2024. godine.**

3. **Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora, uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od dana presuđenja pa do isplate, u roku od 60 dana.**

IX Prijedlog za odgodni učinak tužbe

Tužitelj ovim putem ističe kako mu je prvostupanjskim rješenjem od 23. travnja 2024. godine naloženo

- Plaćanje poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020-31.12.2022. godine u iznosu od 126.809,14 EUR
- Plaćanje kamata na porez na dodanu vrijednost u iznosu od 15.548,46 EUR
- Da obračuna i uplati daljnje kamatte za porez na dodanu vrijednost od 07.03.2024. do dana uplate

Obzirom na gore navedene iznose jasno je kako bi tužitelj plaćanjem istih zapao u tešku financijsku situaciju te bi time zasigurno završio u stečaju.

Znači, nanesena šteta teško bi se mogla popraviti te su stoga ostvarene sve pretpostavke da sud sukladno odredbi članka 41. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima odluči da tužba ima odgodni učinak.

X Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da naslovljeni sud donese

R J E Š E N J E

1. **Određuje se odgodni učinak tužbe u odnosu na rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-15 od 23. travnja 2024. godine.**

2. **Odgodni učinak tužbe vrijedi do pravomoćnog okončanja ovog spora ili drugačije odluke suda.**

U Rijeci, 11. listopada 2024. godine

Tužitelj, p.p.

Saša Poldan

Digitally signed by Saša Poldan
Date: 2024.10.11 19:03:05 +02'00'

Tužitelj potražuje sljedeći trošak:

- sastav tužbe (Tbr 27. t. 1.) 1.000,00 EUR + PDV 25%

Ukupno: 1.250,00 EUR

S-SCAN 294

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA – POREZNA UPRAVA
PODRUČNI URED PAZIN

KLASA: UP/I-471-02/23-01/221
URBROJ: 513-07-18-24-15
Pazin, M.B.Rašana 2/4, 23. travnja 2024. godine

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Pazin, u postupku poreznog nadzora poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020.-31.12.2022. godine kod poreznog obveznika MIAMEDICA-ISTRA d.o.o., Gradinje, Sveti Stjepan 60, OIB:31668297573 na temelju članka 95. i 126. Općeg poreznog Zakona ("Narodne novine" br. 115/16 do 114/22), članka 96. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" br. 47/09 do 110/21), članka 3. stavka 1. točke 5., članka 10. točke 2. i članka 12. stavka 1. Zakona o Poreznoj upravi ("Narodne novine" br. 115/16 i 98/19),
d o n o s i:

P O R E Z N O R J E Š E N J E

Poreznom obvezniku MIAMEDICA-ISTRA d.o.o., Gradinje, Sveti Stjepan 60, OIB:31668297573:
I. 1. Utvrđuje se manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020. do 31.12.2020. godine:
(1.) porezna osnovica u iznosu od 182.065,72 EUR,
(2.) porezna stopa od 25%,
(3.) porezna obveza u iznosu od 45.516,43 EUR,
(4.) kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza do dana sastavljanja Zapisnika 07.03.2024. godine u iznosu od 8.292,84 EUR.

I. 2. Utvrđuje se manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2021. do 31.12.2021. godine:
(1.) porezna osnovica u iznosu od 106.178,24 EUR,
(2.) porezna stopa od 25%,
(3.) porezna obveza u iznosu od 26.544,56 EUR,
(4.) kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza do dana sastavljanja zapisnika 07.03.2024. godine u iznosu od 3.334,56 EUR.

I.3. Utvrđuje se manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.01.2022. do 31.12.2022. godine:
(1.) porezna osnovica u iznosu od 218.992,63 EUR,
(2.) porezna stopa od 25%,
(3.) porezna obveza u iznosu od 54.748,15 EUR,
(4.) kamata zbog nepravodobno plaćenog poreza do dana sastavljanja zapisnika 07.03.2024. godine u iznosu od 3.921,06 EUR.

II. Nalaže se:
1. da uplati porez na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020. do 31.12.2022. godine u iznosu 126.809,14 EUR na račun Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160 s pozivom na broj 68, 1201 – OIB;

- Navodi da slijedom navedenog nisu osnovani svi daljnji obračuni i zaključci poreznog tijela o nastanku obveze plaćanja PDVa. Stoga se osporavaju pojedinačno obračunati iznosi porezne obveze.
- Miamedica -Istra d.o.o. slijedom svega navedenog predlaže da porezno tijelo usvoji prigovor u cijelosti te donese Dopunski zapisnik u kojem će otkloniti pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i opisanu pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Prigovor je sastavljen na 5 (pet) stranica uz dostavljenu dokumentaciju u privitku (izvadci, punomoć, presuda suda od 10.02.2022. godine, mišljenje nezavisnog odvjetnika od 09.09.2021.).

Porezno tijelo je razmotrilo prigovor na Zapisnik i dostavljenu dokumentaciju u prilogu i utvrdilo da u istome nisu iznesene nove činjenice i materijalni dokazi zbog kojih bi trebalo promijeniti činjenično stanje utvrđeno u Zapisniku ili izmijeniti prijašnje pravne osnove, a kako se obrazlaže u nastavku.

Porezni obveznik u svom navodu s obzirom na termin povezanosti pravnih osoba s obzirom na osobe ovlaštene za zastupanje navodi da čl.49 OPZa ne sadrži kriterij povezanosti „preko osoba ovlaštenih za zastupanje" te da nije razumljivo temeljem kojeg propisa je određena povezanost navedenih pravnih osoba, da Mirko Kliman nije ravnatelj Lječilišta Istarske Toplice, već da je u određenim proteklim periodima bio vršitelj dužnosti ravnatelja. Prilaže izvadak iz sudskog registra.

Kriterij povezanosti preko osoba ovlaštenih za zastupanje je termin koji se uobičajeno koristi u pisanju Zapisnika, a koji pojednostavnjeno znači da za osobu sa određenim OIB-om koja je odgovorna osoba u nekoj pravnoj osobi postoji povezanost sa nekim drugim društvima, pravnim osobama, a sve to temeljem uvida u podatke sudskog registra Trgovačkog suda.
Dakle, riječ je o povezanosti fizičkih i/ili pravnih osoba kao što to čl.49 Općeg poreznog zakona i definira.

Pa tako pretraživanjem Sudskog registra OIB-om Miamedica-Istra d.o.o., proizlazi da je odgovorna osoba društva Mirko Kliman iz Gradinja, Sveti Stjepan 60, OIB: 47234241216, predsjednik uprave društva, a upitom na njegov OIB: 47234241216 dobiva se prikaz podataka o drugim pravnim osobama sa kojima je taj OIB povezan, u kojem vremenskom periodu i u kojoj funkciji kao što je i u Zapisniku na str. 4 navedeno u tablici.

Uvidom u te podatke Sudskog registra utvrđeno je da je Mirko Kliman u ustanovi Lječilište Istarske Toplice bio ravnatelj u periodu od 06.10.2018. – 20.01.2022. godine, a vršitelj dužnosti ravnatelja u periodu od 11.07.2017.-24.08.2018. godine i u periodu od 21.07.2022.-14.02.2024. godine.

Dakle, u vremenskom periodu obuhvaćenim ovim poreznim nadzorom utvrđeno je da postoji povezanost Mirka Klimana kao odgovorne osobe Miamedica-Istra d.o.o. sa ustanovom Lječilište istarske Toplice na način da je isti bio ravnatelj odnosno v.d. ravnatelj u istoj, a utvrđeno je i da postoji povezanost i sa drugim pravnim osobama navedenim u tablici na str.4 Zapisnika, stoga se prigovor u ovom dijelu odbija kao neosnovan.

Dalje, navodi da porezno tijelo pravilno utvrđuje da sukladno čl.125i Zakona o PDV-u kod poreznog obveznika ne nastaje obveza plaćanja PDVa po računima koji nisu plaćeni i da je Lječilište Istarske Toplice sukladno važećim propisima odbijalo pretporez temeljem tih primljenih računa. Međutim svi daljnji zaključci da su upravo protivni takvim utvrđenjima.

Obrazlaže presudu Suda Eu broj C-9/20 na koju se poziva porezno tijelo te zaključno konstatira da obveza plaćanja nastaje naplatom ispostavljenog računa, a ne njegovim izdavanjem te zaključuje da za Miamedica-Istra d.o.o. nije nastala bilo kakva dopunska obveza plaćanja PDVa.

Prilaže Presudu suda u predmetu C-9/20 od 10. veljače 2022. godine i Mišljenje nezavisnog odvjetnika E. Tancheva od 09. rujna 2021. godine.

U prigovoru nisu iznesene neke nove činjenice i novi dokazi.
Nadzorom je navedena Presuda obrazložena u kontekstu tumačenja primjedbe odredbi čl.125i Zakona o PDV-u jer je u prosincu 2022. godine došlo do promjene u tumačenju iste.
Budući je Republika Hrvatska, kao država članica Europske unije, obvezna uzeti u obzir sudsku praksu Suda Europske unije, nadležnog za tumačenje odredbi Direktive Vijeća 2006/112/EZ, prema presudi Suda EU u predmetu C-9/20 porezni obveznik, koji primjenjuje redovni postupak oporezivanja, kada primi račun za isporuku dobra ili za uslugu koju mu je obavio porezni obveznik koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama, može odbiti pretporez tek kada tom dobavljaču plati račun.

Ad.I.1 / I.2 / I.3

Nadzorom je kod spomenutog poreznog obveznika utvrđeno da isti nije obračunao niti platio propisani porez na dodanu vrijednost za razdoblje:

- od 01.12.2020. – 31.12.2020. godine na (1.) osnovicu od 182.065,72 EUR*/1.371.774,19 kn/lp, što po (2.) stopi od 25% (3.) iznosi 45.516,43 EUR*/342.943,55 kn/lp

- od 01.01.2021. – 31.12.2021. godine na (1.) osnovicu od 106.178,24 EUR*/800.000,00 kn/lp, što po (2.) stopi od 25% (3.) iznosi 26.544,56 EUR*/200.000,00 kn/lp.

- od 01.01.2022. – 31.12.2022. godine na (1.) osnovicu od 218.992,63 EUR*/1.650.000,00 kn/lp, što po (2.) stopi od 25% (3.) iznosi 54.748,15 EUR*/412.500,00 kn/lp*.

(1)Do povećanja osnovice poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 01.12.2020. do 31.12.2022. godine došlo je iz razloga kako slijedi:

S obzirom da porezni obveznik obračunava i plaća PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke sukladno čl.125 i. Zakona o PDV-u pregledane su i evidencije izdanih (a nenaplaćenih) računa. Uočena je značajna razlika u odnosu izdanih računa i naplaćenih računa pa slijedom toga i razlika u odnosu na iskazane prihode kroz bruto bilance (2020., 2021., 2022. godina) odnosno prijave poreza na dobit (2020., 2021., 2022., godina) i iskazane oporezive isporuke kroz zbroj PDV obrazaca.
Prema broju računa, a i prema vrijednosti izdanih, a nenaplaćenih računa ističu se računi izdani povezanoj pravnoj osobi ustanovi Lječilište Istarske toplice, OIB:91410030487.
Pregledom izdanih, a nenaplaćenih računa za najamninu Lječilištu Istarske toplice utvrđeno je da je porezni obveznik u 2020. godini izdao ukupno 11 računa za najam ukupne vrijednosti 1.714.717,74 kn sa 342.943,54 kn iskazanog PDV-a; u 2021. godini izdao je ukupno 12 računa za najam ukupne vrijednosti 1.000.000,00 kn sa 200.00000 kn iskazanog PDV-a i u 2022. godini izdao je ukupno 12 računa za najam ukupne vrijednosti 2.250.000,00 kn sa 450.000,00 kn iskazanog PDV-a. Sami računi su opisani u tablicama na str.8 i 9 ovog Rješenja.

<u>Međusobni odnosi</u>
Između Miamedica Istra d.o.o. i ustanove Lječilište Istarske toplice sklopljen je Ugovor o zakupu poslovnih prostora. U razdoblju obuhvaćenom poreznim nadzorom na snazi je Ugovor iz 2017. godine sa pripadajućim aneksima kojima se mijenjala cijena zakupa.
Predmet zakupa je točno definiran samim Ugovorom, a odnosi se u biti na poslovne prostore i zgrade u kojima djelatnost obavlja ustanova Lječilište Istarske toplice.

U Zapisniku o davanju obavijesti KLASA:471-02/23-01/544; UrBROJ:513-07-18-23-4 od 13. studenog 2023. godine, odgovorna osoba Mirko Kliman je dao obavijest da je 24.08.2023. godine Lječilište Istarske toplice pokrenulo predstečajnu nagodbu zbog loših poslovnih rezultata i nagomilanih dugovanja. Miamedica-Istra je povezano društvo u čijem vlasništvu su sve nekretnine Toplica. Toplice trenutno ne rade u punom kapacitetu i 148 soba je otvoreno, a 118 zatvoreno. Po predstečajnoj nagodbi se ne očekuje da će Lječilište podmiriti svoje dugovanje društvu Miamedica Istra d.o.o.

Uvidom u registar Trgovačkog suda utvrđeno je da je za subjekt Lječilište Istarske toplice upisana slijedeća promjena:

Provedba upisa na dan 29.08.2023
Objavljeno dana 30.08.2023

Trgovački sud u Pazinu objavljuje upis odluka suda o otvaranju predstečajnog postupka, u Sudski registar proveden kod ovoga suda po rješenju pod poslovnim brojem Tt-23/5308-2 od 29. kolovoza 2023. godine, redni broj upisa 17, za subjekt upisa s matičnim brojem (MBS): 040033252, osobnim identifikacijskim brojem (OIB): 91410030487, pod tvrtkom/nazivom: Lječilište ISTARSKE TOPLICE, sa sjedištem u: Livade - Levade (Općina Oprtalj - Portole), Sv. Stjepan 60:

* fiksni tečaj konverzije 1 EUR= 7,53450

- Mirko Kliman je 100% neizravni vlasnik društva Miamedica Istra d.o.o. i ustanove Lječilište Istarske toplice
- Mirko Kliman je osoba ovlaštena za zastupanje ustanove Lječilište Istarske toplice, društva Izvorište d.o.o. i društva Miamedica Istra d.o.o.

Čl.49.Općeg poreznog zakona određuje povezane osobe, kao osobe kod kojih je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:
1. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, kontrolu nad drugom ili drugima

2. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, značajan utjecaj na drugu ili druge

3. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba između kojih ne postoji odnos kontrole iz točke 1. ovoga stavka ili značajan utjecaj iz točke 2. ovoga stavka, ali koje predstavljaju jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa jer su međusobno povezane tako da postoji velika vjerojatnost da zbog pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne osobe može doći do pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne ili više drugih osoba, jer se između njih provodi ili postoji mogućnost prijenosa gubitaka, dobiti ili sposobnosti za plaćanje
4. dvije ili više fizičkih i/ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik na način da ostvaruju kontinuitet djelatnosti u istom prostoru, koristeći istu opremu.

(3) Ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose.

U skladu sa opisanim, a uzimajući u obzir odredbe čl. 49. Općeg poreznog zakona proizlazi da su Miamedica Istra d.o.o. i ustanova Lječilište Istarske toplice povezane osobe.

Miamedica -Istra d.o.o. iznajmljuje svoje nekretnine Lječilištu Istarske toplice temeljem Ugovora iz 2017. godine. Za najam izdaju se svaki mjesec računi.
Računi ostaju neplaćeni pa sukladno čl.125i formalno ne nastaje niti obveza obračuna PDV-a za poreznog obveznika Miamedica-Istra d.o.o.
Međutim Lječilište Istarske toplice je sukladno važećim propisima (čl.57. Zakona o PDV-u) odbijalo pretporez temeljem tih primljenih računa (do prosinca 2022.).

Porezni obveznik je upitan putem e-pošte (dana 26. veljače 2024. godine) da li su poduzete kakve radnje kako bi naplatili račune izdane Lječilištu Istarske toplice u razdoblju od 2020. godine do kraja 2022. godine. Knjigovođa je putem e-pošte istog dana dala obrazloženje da su se u navedenom razdoblju slale polugodišnje stavke radi knjigovodstvene usklade uz slanje dopisa kao molbe za plaćanje. Dostavljeni su dopisi (molbe za plaćanje) i konto kartice otvorenih stavaka.
Knjigovodstvene podatke je dostavila Mirnesa Hodžić OIB: 60173646199 kao osoba zadužena za knjigovodstveno-računovodstvene poslove u društvu Miamedica-Istra d.o.o., a koja je zaposlena u povezanom društvu Lječilište Istarske Toplice (ustanova), OIB: 91410030487.

U Zapisniku o davanju obavijesti KLASA:471-02/23-01/544; URBROJ:513-07-18-23-4 od 13. studenog odgovorna osoba Mirko Kliman obrazložio je da su postupili po tada važećim propisima, odnosno Lječilište nije platilo račune za najam pa nije iskazana ni obaveza za PDV. Po predstečajnoj nagodbi se ne očekuje da će Lječilište podmiriti svoje dugovanje. Računi se i dalje izdaju, ali kako se ne plaćaju tada se ne odbija pretporez niti se iskazuje obaveza.

Provedenim poreznim nadzorom je utvrđeno:
- Društvo Miamedica Istra d.o.o. i ustanova Lječilište Istarske toplice su povezane osobe putem osnivača i putem osobe ovlaštene za zastupanje
- Društvo Miamedica -Istra d.o.o. je u nadziranom razdoblju kontinuirano pružalo uslugu najma nekretnina u vlasništvu društva te je za tu uslugu izdavalo račune povezanoj pravnoj osobi Lječilište Istarske toplice

Sukladno već citiranom čl.49. st.3 OPZ-a da će ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose, proizlazi potvrda te povezanosti jer ne bi bio moguć takav odnos da je riječ o dvije nepovezane i neovisne pravne osobe. Davanje nekretnina u najam bez plaćanja za uslugu najma je odnos koji realno može postojati samo neko kratko vrijeme. Ovakav dugotrajan odnos u kojem ne dolazi do plaćanja za najamninu govori samo u prilog tome da je nastao iz nekih drugih motiva, a koji su prouzročili porezni gubitak.

Pregledom izdanih, a nenaplaćenih računa za najamninu Lječilištu Istarske toplice utvrđeno je da je porezni obveznik u 2020. godini izdao ukupno 11 računa za najam ukupne vrijednosti 1.714.717,74 kn sa 342.943,54 kn iskazanog PDV-a; u 2021. godini izdao je ukupno 12 računa za najam ukupne vrijednosti 1.000.000,00 kn sa 200.00000 kn iskazanog PDV-a i u 2022. godini izdao je ukupno 12 računa za najam ukupne vrijednosti 2.250.000,00 kn sa 450.000,00 kn iskazanog PDV-a koji računi nisu plaćeni, a temeljem kojih je Lječilište Istarske toplice koristio pretporez (osim računa za prosinac 2022. godine temeljem kojeg nije korišteno pravo na odbitak pretporeza jer je u međuvremenu došlo do promjene u tumačenju odredbi zakona o odbitku pretporeza kao što je opisano na str.9 Zapisnika) .

U skladu sa gore citiranim zakonskim odredbama, a temeljem provedenog poreznog nadzora utvrđeno je da je porezni obveznik Miamedica-Istra d.o.o. izdavanjem računa za najam povezanoj pravnoj osobi Lječilište Istarske toplice iskoristio porezne pogodnosti na način da nije obračunao i platio PDV, što je protivno svrsi zakona jer je na taj način ostvaren gubitak poreza na dodanu vrijednost.
Budući da se radi o povezanim osobama koje imaju istu osobu ovlaštenu za zastupanje porezni obveznik Miamedica-Istra d.o.o. znao je odnosno morao je znati da će opisanim postupanjem nastati porezni gubitak odnosno da će PDV ostati neplaćen.
Porez na dodanu vrijednost (PDV) je porez na potrošnju koji se općenito primjenjuje na transakcije koje provode porezni obveznici u okviru svojih gospodarskih aktivnosti, a cilj mu je opteretiti isključivo krajnjeg potrošača. Načelo neutralnosti se nameće pri primjeni navedenog poreza, a koje uključuje i načelo prava na odbitak poreza. U ovom slučaju, zbog povezanosti pravnih osoba i njihovih međusobnih odnosa koji nisu u skladu sa poslovanjem poštenih i savjesnih gospodarstvenika sukladno pozitivnim zakonskim odredbama, narušeno je između ostalog i načelo neutralnosti PDV-a jer je ostvareno pravo na pretporez, a nije iskazana obaveza za obračun PDV-a je pa je na taj način nastao gubitak poreza na dodanu vrijednost.

Člankom 8. Zakona o PDV-u definirano je što se smatra „obavljanjem usluga" pa se tako u st.3.navodi da se obavljanjem usluga uz naknadu smatra b) obavljanje usluga bez naknade od strane poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja djelatnosti.
Odgovorna osoba društva je uredila odnose između dvije pravne osobe u suprotnosti sa duhom zakona jer je iskoristila zakonska rješenja za svrhe za koje ih zakonodavac nije predvidio.
Usluga najma je pružena znajući da račun za najam neće biti plaćen, pa slijedom toga nije iskazana ni obaveza za obračun PDV-a. Obavljena je dakle usluga bez naknade poreznog obveznika za privatne potrebe poreznog obveznika odnosno njegovih zaposlenika/direktora sukladno čl.8st.3. Zakona o PDV-u.
Sukladno čl.193.d st.2 Pravilnika o PDV-u ako porezni obveznici koji plaćaju PDV prema naplaćenim naknadama koriste usluge u skladu sa čl.8. st.3 Zakona, porezna obaveza nastaje istekom razdoblja oporezivanja u kojem su usluge obavljene.
S obzirom na utvrđeno, izvršiti će se obračun PDV-a temeljem izdanih, a nenaplaćenih računa Lječilištu Istarske toplice kako slijedi:
2020. godina

Broj računa	Opis usluge	Osnovica(kn)	PDV(kn)
1	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
13	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
29	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
38 (odobrenje za račun 29)	Najamnina po Ugovoru	-103.225,81	-25.806,45
54	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
63	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
66	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
79	Najamnina po Ugovoru	200.000,00	50.000,00
87	Najamnina po Ugovoru	25.000,00	6.250,00
94	Najamnina po Ugovoru	25.000,00	6.250,00
101	Najamnina po Ugovoru	25.000,00	6.250,00
Ukupno		1.371.774,19	342.943,55

broj 94/04 i 35/05), koje reguliraju obračun zateznih kamata na nepravodobno plaćene poreze i druga davanja.

Ad III.)

Određivanje roka za izvršenje rješenja temelji se na odredbi članka 79. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09, 110/21) u svezi s odredbama članka 4. Općeg poreznog zakona („Narodne novine" broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22).

Ad IV.)

Ako porezni obveznik ne izvrši nalog iz točke II. ovog poreznog rješenja u roku iz točke III. izreke ovog rješenja temeljem članka 21. Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22) naplata će se izvršiti ovrhom, a na način propisan odredbama članaka 136. do 170. Općeg poreznog zakona („Narodne novine" broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22).

Ad V.)

U svezi sa zadanim nalozima u izreci ovog rješenja, porezni obveznik će u svojim poslovnim knjigama provesti odgovarajuća knjiženja u skladu s odredbama članka 65. do 66. Općeg poreznog zakona („Narodne novine" broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20 i 114/22).

Slijedom navedenog riješeno je kao u izreci ovog poreznog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja porezni obveznik može izjaviti žalbu u skladu s člankom 178. i 180. Općeg poreznog zakona u roku od 30 dana od dana primitka rješenja.

Žalba se podnosi Ministarstvu financija – Poreznoj upravi, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, a predaje se izravno ili šalje poštom preporučeno na adresu: Ministarstvo financija – Porezna uprava, Područni ured Pazin, M.B.Rašana 2/4, u dva primjerka ili putem elektroničkog sustava Porezne uprave (JPPU – ePorezna), a može se izjaviti i usmeno na zapisnik.

Na žalbu se ne plaća upravna pristojba sukladno Napomeni u Tar. br. 3. Tarife upravnih pristojbi iz Priloga I. Uredbe o Tarifi upravnih pristojbi (Narodne novine, br. 156/22) i članku 9. stavak 2. točka 1. i točka 60. Zakona o upravnim pristojbama (Narodne novine, br. 115/16,114/22).

REPUBLIKA HRVATSKA – POREZNA UPRAVA – 5 – PAZIN – PODRUČNI URED PAZIN – MINISTARSTVO FINANCIJA

MP

P.O. Pročelnika / Voditelj Službe nadzora

Lidija Peričić

Rješenje se dostavlja:

1. Poreznom obvezniku Miamedica-Istra d.o.o., Gradinje, Sveti Stjepan 60 - putem opunomoćenika
2. Ispostavi Buzet
3. Pismohrana

Va scan 199

S-scan

P/5201737

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/24-01/168
URBROJ: 513-04-24-2
Zagreb, 30. kolovoza 2024.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB: 18683136487 u postupku rješavanja žalbe poreznog obveznika Miamedica-Istra d.o.o., Gradinje, Sveti Stjepan 60, OIB: 31668297573 zastupanog po Zajedničkom odvjetničkom uredu Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin, Marko Komorski, Ana Babić i Soči Fruk Morina, odvjetnicima u Zagrebu i Rijeci protiv poreznog rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-15 od 23. travnja 2024. godine, temeljem članka 183. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22.) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija („Narodne novine“, broj 97/20., 101/21. i 78/23.), d o n o s i

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Ovdje pobijanim poreznim rješenjem Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-15 od 23. travnja 2024. godine, utvrđuje se manje obračunati porez na dodanu vrijednost za razdoblje poslovanja od 1. do 31. prosinca 2020. godine u iznosu od 45.516,46 eura, za razdoblje poslovanja od 1. siječnja do 31. prosinca 2021. godine u iznosu od 26.544,56 eura i za razdoblje poslovanja od 1. siječnja do 31. prosinca 2022. godine u iznosu od 54.748,15 eura, uz koje su utvrđene porezne obveze utvrđene i zatezne kamate do 7. ožujka 2024. godine te dalje nalaže uplatiti utvrđene iznose poreza i kamata, obračunati i uplatiti daljnje kamate tekuće od 7. ožujka 2024. godine do dana uplate, provesti odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na povećanje utvrđenih obveza te pobijano rješenje izvršiti u roku od 8 (osam) od dana njegove izvršnosti pri čemu je porezni obveznik upozoren da će se u suprotnom naplata izvršiti ovrhom.

Protiv tog poreznog rješenja porezni obveznik Miamedica-Istra d.o.o., Gradinje, Sveti Stjepan 60, OIB: 31668297573, ovdje žalitelj, putem punomoćnika uložio je pravovremenu i dopuštenu žalbu kojom porezno rješenje pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

U svojoj žalbi u bitnome iznosi kako unatoč obrazloženju prvostupanjskog tijela i dalje ostaje nejasno koja se točno odredba članka 49. Općeg poreznog zakona u konkretnom slučaju primjenjuje jer ne sadrži kriterij povezanosti „preko osoba ovlaštenih za zastupanje" tako da nije razumljivo temeljem kojeg je propisa određena povezanost pravnih osoba Miamedica-Istra d.o.o. i Lječilište Istarske Toplice (u nastavku „*ustanova*"). U vezi toga dalje navodi kako prvostupanjsko tijelo propušta utvrditi da Mirko Kliman nije bio osoba ovlaštena za zastupanje ustanove u vremenskom periodu od 1. siječnja do 30. lipnja 2022. godine (nadzirano razdoblje) te ističe kako je u određenim vremenskim razdobljima bio samo vršitelj dužnosti ravnatelja.

Dalje citira dijelove presude Suda EU broj C-9/20 na koju se poziva porezno tijelo te navodi kako je on isporučitelj i onaj tko je izdao račun te da obveza plaćanja nastaje naplatom ispostavljenog računa, a ne njegovim izdavanjem i da stoga za njega nije nastala bilo kakva dopunska obveza plaćanja poreza na dodanu vrijednost.

Zatim navodi kako odredba članka 12.a Općeg poreznog zakona nije primjenjiva u konkretnom slučaju jer je postupao upravo sukladno propisu te kako je upravo porezni propis odredio da osoba u sustavu plaćanja PDV po naplati, plaća PDV po naplati računa s dospijećem do kraja idućeg mjeseca u kojem je porezna obveza nastala. Stoga smatra kako je postupio upravo na zakonom određeni način. Navodi i to kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi postupanje protivno predmetnoj odredbi i kako ne postoji bilo kakva zlouporaba poreznog sustava, već postupanje upravo sukladno zakonu.

Dalje ističe kako postupak predstečajne nagodbe nema utjecaja na nastanak i dospijeće njegove porezne obveze i kako nije točno da su temeljem njegova potraživanja ostvarene pretpostavke otvaranja predstečajnog postupka jer su u postupku predstečajne nagodbe tražbine prijavili svi vjerovnici, a žalitelj je samo jedan od vjerovnika. Prvostupanjsko tijelo ovaj prigovor niti ne otklanja, nego samo opisuje postupak predstečajne nagodbe.

Predlaže pobijano porezno rješenje poništiti.

Žalba nije osnovana.

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Pazin kao nadležno prvostupanjsko porezno tijelo, temeljem obavijesti o poreznom nadzoru, klasa: 471-02/23-01/544, ur.broj: 513-07-18-23-1 od 24.10.2023. godine te zaključka o proširenju razdoblja poreznog nadzora, klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-23-1 od 20.11.2023. godine kod žalitelja je obavilo porezni nadzor obračunavanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 1. prosinca 2020. godine do 31. prosinca 2022. godine te nadzor o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma RSV od 1. siječnja 2020. godine do 02. studenoga 2023. godine o čemu je sastavilo Zapisnik, klasa: UP/I-471-02/23-01/221, ur.broj: 513-07-18-24-12 od 7. ožujka 2024. godine (u nastavku „*zapisnik*") na koji je žalitelj izjavio prigovor, te donijelo ovdje pobijano porezno rješenje (u nastavku „*porezno rješenje*") na koje je žalitelj, po opunomoćeniku, uložio žalbu.

Nadzorom pravilnosti obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost za razdoblje od 1. prosinca 2020. godine do 31. prosinca 2022. godine je utvrđeno kako je za najam nekretnina u njegovu vlasništvu u 2020. godini žalitelj izdao 11 računa ukupne vrijednosti 1.714.717,74 kn sa 342.943,54 kn iskazanog PDV-a, 12 računa u 2021. godini ukupne vrijednosti 1.000.000,00 kn sa 200.000,00 kn iskazanog PDV-a te 12 računa u 2022. godini ukupne vrijednosti 2.250.000,00 kn sa 450.000,00 kn iskazanog PDV-a

ustanovi Lječilište Istarske Toplice, Livade - Levade (Općina Oprtalj - Portole), Sv. Stjepan 60, OIB: 91410030487 (u nastavku „*ustanova*“) za potrebe obavljanja djelatnosti ustanove sukladno sklopljenom Ugovoru o zakupu poslovnih prostora iz 2017. godine, sa pripadajućim aneksima kojima se mijenjala cijena zakupa.

Budući kako žalitelj obračunava i plaća PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke sukladno čl. 125 i. Zakona o PDV-u, obveza obračuna PDV-a za njega nije nastala budući da računi nisu plaćeni dok je s druge strane temeljem istih računa ustanova koristila pretporez (osim za prosinac 2022. godine). Provjerom činjenica da li su poduzete kakve radnje kako bi naplatili izdane račune nadzorom je utvrđeno kako su slani dopisi (molbe za plaćanje) i konto kartice otvorenih stavaka te da nisu poduzete daljnje radnje radi naplate potraživanja dok je u istovremeno ustanovi žalitelj odobravao beskamatne pozajmice unatoč značajnim iznosima dospjelih nenaplaćenih potraživanja i podmirivao dugovanja njegovim dobavljačima.

Dalje je utvrđeno kako je jedini osnivač ustanove društvo Izvorište d.o.o., Livade - Levade, Sv. Stjepan 60, OIB: 31668297573 dok je jedini osnivač tog društva Miamedica-Istra d.o.o., kao i da je Mirko Kliman 100% neizravni vlasnik društva Miamedica-Istra d.o.o. i ustanove i osoba ovlaštena za zastupanje ustanove te društva Izvorište d.o.o. i Miamedica-Istra d.o.o.. U skladu sa opisanim, a uzimajući u obzir odredbe čl. 49. Općeg poreznog zakona porezno tijelo utvrđuje kako su žalitelj i ustanova povezane osobe.

Provedenim poreznim nadzorom nadalje je utvrđeno kako je ustanova pokrenula predstečajnu nagodbu zbog loših poslovnih rezultata i nagomilanih dugovanja te da je najveći vjerovnik upravo žalitelj. Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, broj St-343/2023-2 od 24. kolovoza 2023. godine predstečajni postupak je otvoren. Porezno tijelo zaključuje kako se po predstečajnoj nagodbi ne očekuje da će ustanova podmiriti svoje dugovanje jer se po prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka otpisuju sve tražbine žalitelja kao najvećeg vjerovnika te da je uslijed tako reguliranih međusobnih odnosa dvije povezane pravne osobe nastao gubitak poreza na dodanu vrijednost jer je ustanova iskoristila pravo na odbitak pretporeza dok žalitelj nije iskazivao poreznu obvezu i zbog predstečajnog postupka nikada ne bi obračunao i uplatio u proračun obvezu PDV-a po ispostavljenim računima te da takvi međusobni odnosi nisu u skladu sa poslovanjem poštenih i savjesnih gospodarstvenika sukladno pozitivnim zakonskim odredbama. Ovakvo postupanje porezno tijelo stoga ocjenjuje kao korištenje poreznih pogodnosti protivno svrsi zakona kako je definirano člankom 12.a Općeg poreznog zakona te se takvi poslovni i ugovoreni odnosi neće porezno priznati sukladno odredbi članka 49. stavak 3. Općeg poreznog zakona s obzirom da su prouzročili porezni gubitak odnosno da je žalitelj izdavanjem računa za najam povezanoj pravnoj osobi iskoristio porezne pogodnosti i da je narušeno načelo neutralnosti PDV-a jer je ostvareno pravo na pretporez, a nije iskazana obaveza za obračun PDV-a pa je na taj način nastao gubitak poreza na dodanu vrijednost.

Poreznim nadzorom je konačno utvrđeno kako će se izvršiti obračun PDV-a temeljem izdanih i nenaplaćenih računa sukladno odredbi članka193.d stavak 2 Pravilnika o PDV-u u skladu sa odredbom članka 8. stavak 3. istoga pravilnika.

Žalbeni navodi nisu osnovani iz razloga koji se obrazlažu u nastavku.

Predmet ovog žalbenog postupka je ocjena zakonitosti poreznog rješenja, odnosno da li je pravilno i zakonito utvrđeno korištenje poreznih pogodnosti protivno zakonu odnosno

korištenje odredbe članka 125. i. Zakona o porezu na dodanu vrijednost suprotno njezinoj svrsi te slijedom toga utvrđene obveze po osnovi obveznih poreza na dodanu vrijednost.

Člankom 125.i. stavkom 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine", broj 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18. i 121/19.) propisano je kako porezni obveznik sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća od 7.500.000,00 kuna bez PDV-a, može obračunavati i plaćati PDV na temelju naplaćenih naknada za obavljene isporuke. Člankom 34. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine" broj 138/20) iznos isporuke dobara i usluga mijenja se na 15.000.000,00 kuna od 1. siječnja 2021. godine i ostaje nepromijenjen do završetka razdoblja poreznog nadzora.

Kroz svoje žalbene navode žalitelj dovodi u pitanje nadzorom utvrđenu povezanost jer smatra kako je i dalje nejasno koja se točno odredba članka 49. Općeg poreznog zakona u konkretnom slučaju primjenjuje te da su nepotpuno utvrđene činjenice u odnosu na osobu ovlaštenu za zastupanje ustanove.

Odredba članka 49. stavak 1. Općeg poreznog zakona („Narodne novine", broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. – u nastavku „*OPZ*"), propisuje kako su povezane osobe, u smislu tog Zakona, osobe kod kojih je ispunjen najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

„1. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, kontrolu nad drugom ili drugima;" (na snazi od 1.1.2017.)

„2. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik jer jedna od njih ima, izravno ili neizravno, značajan utjecaj na drugu ili druge;" (na snazi od 1.1.2017.)

„3. dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba između kojih ne postoji odnos kontrole iz točke 1. ovoga stavka ili značajan utjecaj iz točke 2. ovoga stavka, ali koje predstavljaju jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa jer su međusobno povezane tako da postoji velika vjerojatnost da zbog pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne osobe može doći do pogoršanja ili poboljšanja gospodarskog i financijskog stanja jedne ili više drugih osoba, jer se između njih provodi ili postoji mogućnost prijenosa gubitaka, dobiti ili sposobnosti za plaćanje;" (na snazi od 1.1.2017.)

„4. dvije ili više fizičkih i/ili pravnih osoba koje za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa predstavljaju jedan rizik na način da ostvaruju kontinuitet djelatnosti u istom prostoru, koristeći istu opremu." (na snazi od 1.1.2019.).

U provedenom je postupku nadzora utvrđeno kako postoji povezanost između društva žalitelja i ustanove u smislu odredbe članka 49. stavak 1. OPZ-a jer je Mirko Kliman, OIB: 47234241216, jedan od osnivača/članova društva i osoba ovlaštena za zastupanje (direktor) kod društva Miamedica-Istra d.o.o., jer je društvo Miamedica-Istra d.o.o. jedini osnivač društva Izvorište d.o.o. u kojem je Mirko Kliman osoba ovlaštena za zastupanje (direktor) te jer je društvo Izvorište d.o.o. jedini osnivač ustanove Lječilište Istarske Toplice u kojoj je ustanovi Mirko Kliman bio ravnatelj ili vršitelj dužnosti ravnatelja u ustanovi kako to navodi porezno tijelo te da je stoga u imao izravnu kontrolu i utjecaj u istoj fizičkoj osobi kao osobe ovlaštene za zastupanje u dva poslovna subjekta u razdoblju poreznog nadzora (uz prekid kojeg navodi žalitelj, ali to navodi i porezno tijelo u svojem odgovoru na str. 3. poreznog rješenja), ali i kao osnivača ili člana društva - žalitelja/osnivača ustanove, kroz cijelo vrijeme nadziranog razdoblja, za vrijeme kojeg nije došlo do bitne promjene ili raskida sklopljenih ugovora i uz

kontinuirano postupanje na način ne plaćanja najamnine i ne poduzimanja daljnjih radnji radi naplate dospjelih potraživanje uz istovremeno podmirivanje tekućih dospjelih obveza ustanove te davanje beskamatnih pozajmica, a što ukazuje na kontinuitet postupanja te potvrđuju navode poreznog tijela kako je upravo Mirko Kliman uredio odnose-između dvije povezane pravne osobe na način da jedna iskoristi zakonsku mogućnost ne iskazivanja PDV-a zbog ne plaćanja računa, a druga zakonsku mogućnost korištenja pretporeza čime je zapravo korištena zakonska porezna pogodnost suprotno njezinoj svrsi (koju zakonodavac nije predvidio) i na štetu državnog proračuna budući da je i nakon otvaranja predstečajnog postupka jasan utjecaj iste osobe na donošenje odluke o otpisivanju tražbina svih vjerovnika, pa tako i najvećeg vjerovnika - ovdje žalitelja čime bi prestali preduvjeti za obračunavanje i uplatu u proračun obveze PDV-a po ispostavljenim računima. Stoga je pozivanje na odredbu članka 49. OPZ-a, uz opisane činjenice utvrđene poreznim nadzorom, bilo dovoljno jasno za utvrđivanje povezanost pravnih osoba budući je zadovoljen barem jedan od uvjeta propisanih njegovim odredbama o kontroli i/ili utjecaju od strane iste fizičke osobe uz što nije nezanemariva niti činjenica da je žalitelj u isto vrijeme dok je imao potraživanja prema poveznoj osobi, istoj plaćao dugove i davao beskamatne pozajmice te da će nakon otvaranja predstečajnog postupka svoja potraživanja vjerojatno i otpisati u potpunosti što za porezno tijelo predstavlja jedan rizik za izvršavanje obveza iz porezno-dužničkog odnosa budući da će se time nesporno pogoršati i njegovo financijsko stanje.

Što se smatra korištenjem poreznih pogodnosti protivno svrsi zakona utvrđeno je odredbom članka 12.a stavak 1. OPZ-a, koja glasi:

Porezni obveznik koji ostvaruje porezne pogodnosti koristeći porezni sustav kroz organizacijske oblike koji su oporezivi nižim propisanim poreznim stopama, a koji nisu bili namijenjeni za određenu skupinu poreznih obveznika, smatrat će se da koristi porezne pogodnosti protivno svrsi zakona, osobito u slučaju kada:

1. isplatitelj primitka za posao koji ima obilježja nesamostalnog rada ugovara s poreznim obveznikom druge načine za obavljanje posla ili koristi organizacijske oblike koji su oporezivi nižim poreznim stopama;
2. poduzetnik organizacijski oblik u kojem posluje učestalo mijenja, odnosno za svaki ugovoreni posao koristi jedan organizacijski oblik koji zatim zamjenjuje drugim, a koji je oporeziv nižim poreznim stopama ili izbjegava ispunjavanje drugih poreznih obveza;
3. poduzetnik koristi povezana društva s isključivom svrhom korištenja niže porezne stope radi izbjegavanja plaćanja poreza ili smanjenja porezne obveze.

Žalitelj dalje navodi kako odredba članka 12.a OPZ-a nije primjenjiva u konkretnom slučaju jer da je postupao upravo sukladno propisu te kako je upravo porezni propis odredio da osoba u sustavu plaćanja PDV po naplati, plaća PDV po naplati računa s dospijećem do kraja idućeg mjeseca u kojem je porezna obveza nastala.

U svojem odgovoru na str. 4. porezno tijelo navodi kako nadzorom utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost nije utemeljena na povredi odredbe članka 125.i Zakona o porezu na dodanu vrijednost već na korištenju iste suprotno svrsi Zakona kao što to određuje članak 12.a Općeg poreznog zakona kojeg citira na stranici 8. poreznog rješenja.

Predmetna odredba članka 12.a OPZ-a propisuje korištenje poreznih pogodnosti koristeći porezni sustav kroz organizacijske oblike koji su oporezivi nižim propisanim poreznim stopama što ovdje međutim nije bio slučaj budući da odredba članka 125.i Zakona o porezu na dodanu vrijednost ne propisuje takvu mogućnost korištenja ili izbora niže porezne stope kao što je to primjerice u slučaju kada porezni obveznik primjenjuje pogodnost propisanu

člankom 90. stavak 1. i 2. Zakona o PDV-u za male porezne obveznike, nego mogućnost obračuna i plaćanja PDV na temelju naplaćenih naknada, a isto tako niti žalitelj ne odgovara kao jamac platac (njegova solidarna odgovornost ne proizlazi iz prethodno utvrđenih obveza i odgovornosti fizičke osobe) te je stav ovoga tijela kako se u predmetnom slučaju ne može valjano i zakonito pozivati na odredbu članka 12.a OPZ-a.

Međutim valja primijetiti kako prema ustaljenoj sudskoj praksi, u slučaju kada porezni obveznik ili skupina međusobno povezanih poreznih obveznika provode niz radnji koje dovode do umjetnih uvjeta, a koji su motivirani isključivo s ciljem stvaranja uvjeta za izbjegavanje plaćanja poreza na dodanu vrijednost i stvaranje porezne prednosti, ne može se govoriti o obavljanju usluga u smislu odredbi Šeste Direktive vijeća o PDV-u 2006/112/EZ-a i u kontekstu stvarnih komercijalnih aktivnosti, već se radi o zlouporabi prava u području poreza na dodanu vrijednost.

Naime, ulaskom Republike Hrvatske u Europsku uniju obvezala preuzeti pravnu stečevinu Europske unije te je člankom 2. Zakona o PDV-u propisano da se tim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose direktive Europske unije, među kojima je i Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347,11.12.2006.) kako je zadnje izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona (SL L 177, 01.7.2016.). Stoga se kao dio pravne stečevine Europske unije u Europskoj uniji primjenjuju i presude Europskog suda pravde, kao i u konkretnom slučaju, i to bez obveze unošenja u nacionalno zakonodavstvo pojedine države članice.

U situaciji, kada je u provedenom nadzoru nedvojbeno utvrđeno kako su usluge ugovorene između dvije pravne osobe povezane istom fizičkom osobom ovlaštenom za zastupanje i kada jedna od njih kao primatelj računa koristi mogućnost priznavanja pretporeza po računima koje ne plaća dok druga kao izdavatelj računa koji primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama ne obračunava i ne uplaćuje obvezu PDV-a po dospijeću računa niti će to biti dužna s obzirom na predstečajni postupak (otvoren po prijedlogu Mirka Klimana, v.d. ravnatelja) i prijedlog plana restrukturiranja kojim se predlaže otpis tražbina, ne predstavlja isporuke odnosno obavljanje usluge ili gospodarsku djelatnost koja se poduzima za unapređenje gospodarske aktivnosti u smislu članka 2. stavka 1., članka 14., članka 24. i članka 9. stavka 1. i 6. Direktive vijeća o PDV-u 2006/112/EZ kada se ostvaruje isključivo radi dobivanja porezne povlastice bez ikakvog drugog gospodarskog cilja.

Osim toga, presude Suda Europske unije u predmetima C-131/13, C-255/02, C-439/04 i C-251/16 upućuju da se prema propisima Europske unije i njihovim tumačenjem upravo kroz navedene presude da je za pravo nacionalnim institucijama osporiti pravo neplaćanja poreza u slučajevima kada transakcije pružaju određene porezne prednosti i kada se sumnja da cilj transakcija nije u suglasju sa stvarnom prirodom tih transakcija. Iz navedene sudske prakse, a imajući i u vidu odredbe članka 9. OPZ-a glede dužnosti postupanja sudionika porezno-pravnog odnosa u dobroj vjeri, proizlazi da nitko ne može koristiti prava predviđena pravnim sustavom u svrhu zlouporabe ili utaje poreza. Zato, usprkos činjenici da nacionalno zakonodavstvo dopušta poduzetnicima slobodu u organiziranju svog poslovanja na način da im olakša poslovanje i da je porezni obveznik u državi članici poštovao formalne uvjete predviđene nacionalnim zakonodavstvom, sukladno dosadašnjoj sudskoj praksi stav je ovoga tijela kako je moguće osporiti korištenje prava primjenjivanja pogodnosti neobračunavanja i neplaćanja PDV-a prema pravilima postupka oporezivanja prema naplaćenim naknadama ukoliko se utvrdi da isto predstavlja zlouporabu kroz objektivni element stjecanja poreznih pogodnosti koje su

protivne odgovarajućim pravilima EU-a ili kroz subjektivni element kada je očito da je osnovni cilj postupanja poreznog obveznika stjecanje poreznih pogodnosti kojima nastoji steći prednost na tržištu. Naime, to predstavlja nedopušteno porezno ponašanje prema pravno obvezujućim presudama Europskog suda, prema kojima zlouporaba radnji u području poreza na dodanu vrijednost postoji ako se dotičnim (promatranim) radnjama neovisno o formalnoj primjeni uvjeta iz odredbi Šeste Direktive i nacionalnih propisa kojima je ona provedena, ostvaruje porezna prednost čija bi dodjela bila suprotna svrsi tih odredbi odnosno da se na temelju više objektivnih čimbenika utvrdi da je osnovni cilj poduzetih radnji ostvarenje porezne prednosti i time nelojalna prednost na tržištu.

Iz činjenica utvrđenih u poreznom nadzoru proizlazi da je postupanje ustanove (neplaćanje računa, predlaganje otvaranja predstečajnog postupka, predlaganje otpisa tražbina) te žalitelja (ne poduzimanje sudskih i ovršnih radnji radi naplate računa, plaćanje dobavljača i davanje beskamatnih pozajmica) kao povezanih osoba bilo motivirano stvaranjem uvjeta za izbjegavanje prijavljivanja i plaćanja poreza na dodanu vrijednost te stjecanjem porezne i nelojalne prednosti na tržištu jer nije postignuta nikakva stvarna ekonomska svrha budući da svoje tražbine žalitelj nije niti je pokušao naplatiti.

Smisao odredbe članka 125.i Zakona o porezu na dodanu vrijednost jest da pomogne poreznim obveznicima čija vrijednost isporuka dobara i usluga u prethodnoj kalendarskoj godini nije bila veća zakonom propisane da im se obveza obračunavanja i plaćanja PDV-a odgađa do trenutka naplaćivanja naknade za obavljene isporuke, a ne da se, kao u konkretnom slučaju, zloupotrebljava to pravo na prethodno opisani način i suprotno svrsi te odredbe.

Nije sporno da porezni obveznici imaju mogućnost izbora razvijanja aktivnosti kojima ograničavaju ili primjenjuju izuzeće od plaćanja poreza na dodanu vrijednost te ugovaranja poslovnih odnosa kakve bi ugovorile i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu ili uspostavile takve poslovne odnose, međutim takva sloboda aktivnosti ne znači da im se automatski mora bez analize subjektivnih i objektivnih čimbenika kojima je bitna svrha postizanje porezne prednosti odnosno smanjenja, isključenja ili odgađanja porezne obveze dopustiti takvo postupanje, ukoliko se utvrdi da je u suprotnosti s načelom neutralnosti odnosno svrhom Direktive vijeća 2006/112/EZ.

Porezno tijelo stoga osobito spori i sam poslovni odnos u smislu odredbe članka 49. stavak 3. OPZ-a budući da je trajao unatoč neplaćanju najamnine kroz duži vremenski period u kojem žalitelj nije poduzeo nikakve daljnje korake naplate dospjelih potraživanja (osim molbi), a koji ne bi bio moguć takav odnos da je riječ o dvije nepovezane i neovisne pravne osobe te takav poslovni odnos smatra obavljanjem usluga bez naknade od strane poreznog obveznika za njegove privatne potrebe ili privatne potrebe njegovih zaposlenika ili općenito u druge svrhe osim za potrebe obavljanja njegove djelatnosti kako je to predviđeno odredbom članka 8. stavak 3. Zakona o porezu na dodanu vrijednost u vezi sa odredbom članka 193.d stavak 2. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 79/13, 85/13-ispravak, 160/13, 35/14, 157/14, 130/15, 1/17, 41/17, 128/17, 1/19, 1/20 – za 2020. godinu, a koja je odredba ostala neprimijenjena do kraja razdoblja poreznog nadzora) i koja glasi:“ *Ako porezni obveznici koji plaćaju PDV prema naplaćenim naknadama koriste dobra i usluge u skladu s člankom 7. stavkom 3. i člankom 8. stavkom 3. Zakona, za takve isporuke porezna obveza nastaje istekom razdoblja oporezivanja u kojemu su dobra izuzeta ili usluge obavljene*“, a što onda daje i dodatnu pravnu podlogu za utvrđivanje porezne obveze.

U vezi žalbenog navoda, kako postupak predstečajne nagodbe nad ustanovom nema utjecaja na nastanak i dospijeće porezne obveze žalitelja i kako nije točno da su temeljem potraživanja od strane žalitelja ostvarene pretpostavke otvaranja predstečajnog postupka jer su u postupku predstečajne nagodbe tražbine prijavili svi vjerovnici valja istaknuti kako je porezno tijelo činjenično dostatno opisalo zašto je zbog utvrđenog odnosa povezanih osoba žalitelj znao odnosno morao znati da će PDV ostati neobračunat te neplaćen nakon dospijeća računa te isto tako da će ta obveza biti otpisana nakon otvaranja predstečajnog postupka sukladno prijedlogu plana restrukturiranja za otpisom potraživanja za koji će glasati vjerovnici, pri čemu je žalitelj najveći vjerovnik sa udjelom 60,56 % od ukupnog potraživanja kao i da je Mirko Kliman jedan od vjerovnika. Stoga je izvjesna vjerojatnost za ovakav zaključak.

Kako je prvostupanjsko porezno tijelo pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrdilo činjenično stanje i kako je prvostupanjsko rješenje na zakonu osnovano, ovo tijelo ne nalazi da bi pobijanim rješenjem bio povrijeđen zakon na štetu žalitelja, te je zbog svega iznijetog valjalo temeljem odredbe članka 116. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09. i 110/21.), a u svezi sa člankom 4. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22), riješiti kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Rijeci, Ul. Erazma Barčića 5, Rijeka u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA

REPUBLIKA HRVATSKA – MINISTARSTVO FINANCIJA – ZAGREB – 3

Nikola Biloglav, dipl. iur.

Dostaviti:
1. Ministarstvo financija, Porezna uprava,
   Područni ured Pazin,
   uz povrat spisa i dva primjerka rješenja
   s tim da označeni primjerak
   putem opunomoćenika uruči žalitelju,
3. Pismohrana, ovdje.

ODVJETNIČKI URED
Law firm
POLDAN
GATARA
VIŽINTIN
KOMORSKI
BABIĆ
FRUK MORINA

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED / *Law firm*
Saša Poldan, Goran Gatara, Valentina Vižintin,
Marko Komorski, Ana Babić i Soča Fruk Morina
www.poldan-lawfirm.hr

UPRAVNI SUD U RIJECI

Posl.br. Us I -1715/2024

Upravni spor:

Tužitelj: **MIAMEDICA-ISTRA d.o.o., Gradinje, Sv. Stjepan 60, OIB: 31668297573** zastupano po punomoćnicima Saši Poldan, Goranu Gatara, Valentini Vižintin, Marku Komorskom, Ani Babić i Soči Fruk Morini, odvjetnicima u Rijeci i Zagrebu

Tuženik: **MINISTARSTVO FINANCIJA, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB:18683136487**

PODNESAK TUŽITELJA

I Tužitelj je dana 11. listopada 2024. godine podnio tužbu u uvodno označenom predmetu.

Tužitelj ovim putem dostavlja omaškom izostavljenu punomoć za zastupanje uvodno označenim punomoćnicima.

U Rijeci, 14. listopada 2024. godine

Tužitelj, p.p.

Saša Poldan
Digitally signed by Saša Poldan
Date: 2024.10.14 18:06:11 +02'00'

Ured / *Office* Rijeka:
Croatia, 51000 Rijeka, Jadranski trg 4/II
E: info@poldan-lawfirm.hr
T: +385 (0) 51 345 680
F: +385 (0) 51 214 558

Ured / *Office* Zagreb:
Croatia, 10000 Zagreb, Ulica grada Mainza 11
E: info@poldan-lawfirm.hr
T: +385 (0) 1 555 0850
F: +385 (0) 1 555 0855

Ovlašćujem(o) da me (nas) pravno zastupaju (brane) odvjetnici iz

ZAJEDNIČKOG ODVJETNIČKOG UREDA
SAŠA POLDAN, GORAN GATARA, VALENTINA VIŽINTIN,
MARKO KOMORSKI, ANA BABIĆ I SOČA FRUK MORINA

U upravnom sporu, koji se vodi

pred: Upravni sud u Rijeci

pod poslovnim brojem:

na tužbu (prijedlog, optužnicu): MIAMEDICA-ISTRA d.o.o.

protiv: MINISTARSTVO FINANCIJA

radi: upravnog spora

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, da dade u moje (naše) ime nasljednu izjavu, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijedmosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajemo(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

_____

_____

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u Rijeci.

U Rijeci, dana 10. Listopada 2024. godine

MIAMEDICA-ISTRA d.o.o.

MIAMEDICA ISTRA d.o.o.

MIAMEDICA ISTRA d.o.o.
(1)

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: Us I-1715/2024-3

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Upravni sud u Rijeci, po sucu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Puharić, u upravnom sporu tužitelja Miamedica-Istra d.o.o., Oprtalj, Livade, Sv. Stjepan 60, zastupan po opunomoćeniku Saši Poldanu, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Poldan, Gatara, Vižinstin, Komorski, Babić, Fruk Morina, Rijeka, Jadranski trg 4/II, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, radi poreza na dodanu vrijednost, 18. listopada 2024.,

r i j e š i o j e

I. Tužba s prijedlogom za odgodni učinak tužbe s prilogom, dostavlja se tuženiku.

II. Poziva se tuženik da se u roku od **15 (petnaest)** dana od dana primitka ovjerenog prijepisa ovog rješenja pisanim putem očituje na prijedlog za odgodni učinak tužbe.

III. Tužba s prilogom se dostavlja tuženiku na odgovor. Poziva se tuženik da u roku od **30 (trideset)** dana, od dana primitka ovjerenog prijepisa ovog rješenja, dostavi Sudu odgovor na tužbu u 2 (dva) primjerka (čl. 48. st. 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, „Narodne novine“, broj 36/24, u daljnjem tekstu: ZUS). Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan Sudu dostaviti sve spise koji se odnose na predmet spora, odnosno na rješenje: KLASA: UP/I-471-02/24-01/168, URBROJ: 513-04-24-2 od 30. kolovoza 2024. (čl. 48. st. 4. ZUS-a), kao i potvrdu o uručenju (dostavnicu) tog rješenja tužitelju.

IV. U odgovoru na tužbu tuženik se treba izjasniti o zahtjevima i navodima tužbe, te predložiti dokaze kojima potkrepljuje svoje navode. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan priložiti sve dokaze kojima raspolaže (čl. 48. st. 3. ZUS-a).

V. Ako tuženik ne dostavi sve spise ili izjavi da ih ne može dostaviti, Sud može riješiti spor i bez spisa predmeta (čl. 48. st. 4. ZUS-a).

U Rijeci 18. listopada 2024.

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:
Vedran Juričić

Vrijeme potpisivanja:
25-10-2024
07:41:05

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#0C1156415448522D343632323736303831303 1
OU=Signature
S=Juričić
G=Vedran
CN=Vedran Juričić

DNA:
- tuženiku Ministarstvu financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Katančićeva 5, uz tužbu s prilogom

Broj zapisa: **9-3086d-f6e9b**

Kontrolni broj: **0b22b-c9025-d412c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Vedran Juričić, O=UPRAVNI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

25.

5 270785 3

Odgovor tuženog sa spisom.

P/5257085

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA
SAMOSTALNI SEKTOR ZA
DRUGOSTUPANJSKI UPRAVNI POSTUPAK

UPRAVNI SUD U RIJECI
BROJ 5 USI - 1715/2024
PRIMLJENO 02 -12- 2024
NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI
R dana 28. 11. 2024.
Omot priložen 1 priloga SPIS
Uprd

KLASA: UP/II-471-02/24-01/168
URBROJ: 513-04-24-8
Zagreb, 27. studenog 2024.

REPUBLIKA HRVATSKA UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5, Rijeka

PREDMET: MIAMEDICA-ISTRA d.o.o., GRADINJE
- upravni spor –
odgovor na tužbu

U svezi s rješenjem naslova, Poslovni broj: Us I-1715/2024-3 od 18. listopada 2024. godine, Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, nakon razmatranja tužbe imenovanog protiv rješenja ovog tijela, KLASA: UP/II-471-02/24-01/168, URBROJ: 513-04-24-2 od 30. kolovoza 2024. godine, smatra da tužba nije osnovana, iz razloga navedenih u obrazloženju istog.

Predlažemo naslovnom sudu da riješi predmetni spor bez rasprave i tužbu odbije kao neosnovanu.

Prilaže se predmetni spis.

REPUBLIKA HRVATSKA - MINISTARSTVO FINANCIJA ZAGREB

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA
Nikola Biloglav, dipl.iur.